

ת"פ (באר שבע) 49934-11-23 - מדינת ישראל נ' אקרם אלשאפעי

ת"פ (באר-שבע) 49934-11-23 - מדינת ישראל נ' אקרם אלשאפעי ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 49934-11-23

מדינת ישראל

נגד

1. אקרם אלשאפעי

2. ווליד אבו סיאם (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[07.01.2025]

כבוד השופטת נועה חקלאי

החלטה

1. בפני בקשת נאשם 2 להורות על ביטול כתב האישום שהוגש נגדו בשל טענת הגנה מן הצדק.
2. נאשם 2 הועמד לדין, ביחד עם נאשם 1 בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ירי מנשק חם והובלת חם ונשיאת נשק, בניגוד לסעיפים 329(א)(1), 340א(ב)(1)+(2) ו-144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום, בקיצור נמרץ, בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלונן התגלע סכסוך. הנאשמים נסעו ברכבו של נאשם 1, כאשר שניהם אוחזים בידם אקדחים טעונים במחסניות עם כדורים. בעת שהמתלונן שהה מחוץ לביתו, עצרו הנאשמים את הרכב ליד בית המתלונן, נאשם 1 הוציא אקדחו מחוץ לחלון הרכב, כיוון לעבר המתלונן אשר עמד מרחק קצר ממנו וירה לעברו מספר יריות. נאשם 2 הוציא אקדחו מחוץ לחלון וירה מספר יריות באוויר, לאחר מכן נמלטו מהמקום בנסיעה מהירה. המתלונן נפל בסמוך לרכב שעמד בכביש והסתתר. לאחר הירי פונה המתלונן לבית החולים על ידי בני משפחתו. המתלונן נחבל חבלה חמורה - אחד הקליעים חדר לגופו מתחת לעצם הבריח, גרם לשטף דם, לשבר מרוסק עם רסיסים בצלע 3 ורסיסים מרובים בדופן בית החזה. טיעוני ב"כ נאשם 2
3. לטענת ב"כ נאשם 2, על אף שהנאשם נעצר בחודש אוקטובר 2023 ולמרות פניות רבות אל המאשימה, והצהרות של המאשימה לרבות במהלך הדיונים השונים, טרם התקבלו אצל ב"כ הנאשם חומרי חקירה שהתבקשו על ידו. בין החומרים החסרים כלול גם העמוד השני של דו"ח המעצר של הנאשם וכן דוח הפעולה של השוטר שעצר אותו.
4. לדברי ב"כ הנאשם, רק בחודש נובמבר 2024, כ-13 חודשים לאחר מעצרו של הנאשם, הצהירה המאשימה כי איבדה את דוח המעצר. עוד טען ב"כ הנאשם כי "באורח פלא" המעצר גם לא תועד במצלמת הגוף.
5. לטענת ב"כ הנאשם, מחדלי המאשימה מונעים מהנאשם היכולת להוכיח את חפותו באמצעות טענת אליבי ובכך פגעה המאשימה אנושות ביכולתו להתגונן, ובזכותו להליך הוגן.
- לדבריו, אדם נוסף בשם זכריה שהיה בתחילה חשוד באירוע, נוקה מכל חשד לאחר שהציג אליבי כך שברור שחסרונו של דו"ח הפעולה הנוגע למעצרו של הנאשם פוגע אנושות בהגנתו.
- ב"כ הנאשם ציין כי המתלונן באמרותיו הראשונות ציין את זכריה כמי שהיה ברכב וירה באוויר ביחד עם הנאשם וכאמור, נטען כי זכריה נוקה מחשד בשל האליבי.
6. ב"כ הנאשם סקר באריכות את הדיונים השונים בהם התבקשו המסמכים החסרים ובהם ניתנו הבטחות המאשימה כי הדברים ייבדקו ויתוקנו, אך עד כה טרם התקבלו כלל חומרי החקירה. עוד נטען כי המאשימה לא המציאה לנאשם רשימת חומרי החקירה על אף הצהרות שנתנה בעניין זה.
7. נוכח האמור לטענת ב"כ הנאשם, קמה לנאשם הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 (להלן - החסד"פ).
- לדבריו מתקיים מבחן שלושת השלבים אשר נקבע בפסיקה, שכן הוכח שנפלו פגמים בהתנהלות המאשימה, והמשך ניהול ההליך יגרום לפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. לטענתו, אין דרך לרפא את מחדלי המאשימה. משכך, עתר ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום. לשיטתו, אי גילוי של חומרי חקירה לכשעצמו מצדיק ביטול כתב האישום.
8. ב"כ הנאשם תמך טיעוניו בפסיקה, בפרוטוקולים הרלוונטיים מהדיונים השונים, כמו גם בהתכתבויות שלו עם המאשימה.
- עמדת המאשימה
9. המאשימה בתגובתה ביקשה לדחות את הבקשה.

10. המאשימה ציינה לא טענה שדו"ח המעצר "אבד" אלא: "חפשנו ובדקנו ואין בידינו את דו"ח המעצר". המאשימה ציינה כי ישנם דוחות נוספים של שוטרים שמציינים את שמו של הנאשם בשלב המעצר. בנוגע לאליבי, נטען כי טענות האליבי הועלו במסגרת חקירותיו של הנאשם והן הופרכו על ידי עדויות בני משפחתו.
11. לטענת המאשימה, אין בהעדר הדו"ח כדי להוות מחדל חקירה שיוּרד לשורשו של עניין אשר מצדיק מחיקת כתב האישום.
12. המאשימה ציינה כי המסמכים הרפואיים ממתנים לב"כ הנאשם מתחילת חודש דצמבר והוא מוזמן לאסוף אותם.
13. לעניין רשימת חומרי החקירה, המאשימה ציינה כי הרשימה שבתיק כוללת על פי הנטען את כל חומרי החקירה והיא תועבר שוב לידי ההגנה (הרשימה אף צורפה לתגובה זו).
14. לאור האמור ביקשה ב"כ המאשימה לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום בשל "הגנה מן הצדק". דיון והכרעה
15. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה.
16. טענת הגנה מן הצדק עוגנה בסעיף 149(10) לחסד"פ.
- לביטול המשפט נתונה הסמכות להורות על ביטול כתב האישום אם "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".
- כפי שציינתי ב"כ הנאשם, בפסיקת בית המשפט העליון, נקבע מבחן תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע כי נפלו פגמים, בשלב השני יש לקבוע כי יש בפגמים כדי לגרור פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, ובשלב השלישי יש לבחון אם ניתן לרפא הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר מביטול כתב האישום.
- (ראו למשל, ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ' (31.3.05); רע"פ 1498/07 הרשברג נ' מדינת ישראל (18.3.07); רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסי יוסף ורדי (31.10.18) ורבים אחרים).
17. הפגמים בהליך, עליהם הצביעה ההגנה, אינם ברף חומרה גבוהה. כפי שעולה מתגובת המאשימה, חומרי החקירה הועברו לידי ב"כ הנאשם או הועמדו לעיונו תוך זמן סביר, לרבות רשימת חומרי החקירה, הגם שביחס לחלק מהחומרים חל עיכוב. באשר לדו"ח המעצר שחלק ממנו לא אותר, לא ניתן כבר עתה, בשלב זה, בטרם נשמעו כלל הראיות בתיק, לקבוע כי אובדן הדו"ח, הביא לפגיעה אנושה באפשרות הנאשם להתגונן ולעמוד על חפותו, או בזכותו להליך הוגן, מה גם שמתגובת המאשימה עולה כי קיימות ראיות נוספות הנוגעות לשלב מעצרו של הנאשם, וכי טענת האליבי שהעלה הנאשם, נשללה על בסיס עדויות בני משפחתו.
18. נוכח האמור, נכון לעת הזו לא שוכנעתי כי הפגמים עליה הצביעה ההגנה, הביאו לפגיעה קשה בזכות הנאשם להליך הוגן, ולפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות.
19. יש כמובן גם לקחת בחשבון את חומרת העבירות, את חלקו של הנאשם באירוע המתואר בכתב האישום, את האינטרס הציבורי שבאכיפת החוק, את אמון הציבור.
- עסקינן בכתב אישום מאוד חמור, כשלנאשם 2 מיוחס חלק משמעותי בביצוע העבירות.
20. על כן, ובנותני את הדעת לכלל האינטרסים שעל הפרק, לא מצאתי כי יש בפגמים עליהם הצביע ב"כ נאשם 2 כדי להצדיק את הסעד של ביטול כתב האישום.
21. לפיכך, הבקשה לביטול כתב האישום שהוגש כנגד נאשם 2, בשל "הגנה מן הצדק" נדחת.
- ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.